

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12843/2022
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Благоје Огњеновић, адвокат у ..., против туженог Бездан ДОО из Бездана, чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат у ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 431/22 од 24.03.2022. године, у седници већа од 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 431/22 од 24.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 4853/21 од 30.11.2021. године утврђено је да су тужиоци сувласници свако у по 1/3 идеалног дела на катастарској парцели број .. КО Бездан, уписане у лист непокретности број ..КО Бездан, број дела парцеле 1 и 2, укупне површине 6468 м², њива 3. и 4. класе и обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 139.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 431/22 од 24.03.2022. године одбијена је жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијени захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне одредбе парничног поступка, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Тужиоци су доставили одговор на ревизију.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени

Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је усвојен применом члана 28. става 4. Закона о основама својинскоправних односа јер су тужиоци и њихов правни претходник савесни држаоци предметне парцеле од 1994. године. Законом о изменама и допунама Закона о основним својинско-правним односима („Службени лист СФРЈ“, број 29/96 који је ступио на снагу 04.07.1996. године) брисан је члан 29. раније важећег Закона о основним својинско-правним односима којим је било прописано да се на ствари у друштвеној својини право својине не може стећи одржајем. Од 04.07.1996. године почиње да тече рок за одржај на предметној парцели, па је до подношења тужбе у овој парници протекло више од 20 година. О захтеву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење поднета је 23.03.2020. године. Побижана другостепена пресуда донета је 24.03.2022. године. Вредност предмета спора износи 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

На основу чл. 154. ст. 1. ЗПП је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић